

18.11.2014

B8-0249/2014

WNIOSEK O WOTUM NIEUFNOŚCI DLA KOMISJI EUROPEJSKIEJ

złożony zgodnie z art. 119 Regulaminu
(2014/0000(RSP))

Marco Zanni, Marco Valli, Steven Woolfe, Patrick O’Flynn, Peter Lundgren, Kristina Winberg, Diane James, Isabella Adinolfi, Marco Affronte, Laura Agea, Daniela Aiuto, Tiziana Beghin, David Borrelli, Fabio Massimo Castaldo, Ignazio Corrao, Rosa D’Amato, Eleonora Evi, Laura Ferrara, Giulia Moi, Piernicola Pedicini, Dario Tamburrano, Marco Zullo, Nigel Farage, Roger Helmer, John Stuart Agnew, Tim Aker, Jonathan Arnott, Janice Atkinson, Amjad Bashir, Gerard Batten, Louise Bours, James Carver, David Coburn, Jane Collins, William (The Earl of) Dartmouth, Bill Etheridge, Raymond Finch, Nathan Gill, Mike Hookem, Paul Nuttall, Margot Parker, Julia Reid, Jill Seymour, Joëlle Bergeron, Louis Aliot, Gerolf Annemans, Marie-Christine Arnautu, Nicolas Bay, Dominique Bilde, Mara Bizzotto, Mario Borghezio, Marie-Christine Boutonnet, Steeve Briois, Gianluca Buonanno, Aymeric Chauprade,

**Mireille D'Ornano, Lorenzo Fontana, Sylvie Goddyn, Marcel de Graaff,
Jean-François Jalkh, Hans Jansen, Gilles Lebreton, Marine Le Pen,
Philippe Loiseau, Vicky Maeijer, Dominique Martin, Joëlle Mélin, Bernard
Monot, Sophie Montel, Franz Obermayr, Florian Philippot, Matteo Salvini,
Jean-Luc Schaffhauser, Olaf Stuger, Mylène Troszczynski, Harald
Vilimsky**

B8-0249/2014

**Wniosek Parlamentu Europejskiego o wotum nieufności dla Komisji Europejskiej
(2014/0000(RSP))**

Parlament Europejski,

- uwzględniając dyrektywę Rady 2014/86/UE z dnia 8 lipca 2014 r. zmieniającą dyrektywę 2011/96/UE w sprawie wspólnego systemu opodatkowania mającego zastosowanie w przypadku spółek dominujących i spółek zależnych różnych państw członkowskich,
 - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 19 kwietnia 2012 r. w sprawie apelu o opracowanie konkretnych sposobów walki z oszustwami podatkowymi i uchylaniem się od opodatkowania¹,
 - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 21 maja 2013 r. w sprawie walki z oszustwami podatkowymi, uchylaniem się od opodatkowania i rajami podatkowymi²,
 - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 12 grudnia 2013 r. w sprawie wezwania do przyjęcia wymiernego i wiążącego zobowiązania do przeciwdziałania uchylaniu się od zobowiązań podatkowych oraz unikaniu płacenia podatków w UE³,
 - uwzględniając porozumienie zawarte dnia 21 września 2013 r. przez ministrów finansów grupy G20 w sprawie nowych środków na rzecz zwalczania uchylania się od opodatkowania przez przedsiębiorstwa,
 - uwzględniając art. 107 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,
 - uwzględniając art. 17 ust. 8 Traktatu o Unii Europejskiej, art. 234 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej i art. 106a Traktatu ustanawiającego Europejską Wspólnotę Energii Atomowej,
 - uwzględniając art. 119 Regulaminu,
- A. mając na uwadze wyraźną różnicę między unikaniem opodatkowania a uchylaniem się od opodatkowania – mianowicie fakt, iż unikanie jest legalne, a uchylanie się nie jest legalne, lecz Komisja i instytucje UE stale to ignorowały i traktowały obydwa zjawiska tak samo;
- B. mając na uwadze, że agresywne systemy unikania opodatkowania przez przedsiębiorstwa w państwach członkowskich UE, a w szczególności system stosowany w Wielkim Księstwie Luksemburga, spowodowały straty wynoszące miliardy euro z potencjalnych wpływów podatkowych na rzecz innych państw członkowskich UE;

¹ Dz.U. C 258 E z 7.9.2013, s. 53.

² Teksty przyjęte, P7_TA(2013)0205.

³ Teksty przyjęte, P7_TA(2013)0593.

- C. mając na uwadze, że od czerwca 2014 r. Komisja bada domniemaną nielegalną pomoc publiczną w postaci nielegalnych porozumień podatkowych między Wielkim Księstwem Luksemburga a Grupą Fiat i Amazon;
- D. mając na uwadze, że te agresywne systemy unikania opodatkowania i porozumienia zostały zatwierdzone przez urząd podatkowy Luksemburga w okresie, w którym nowy przewodniczący Komisji Jean-Claude Juncker sprawował urząd premiera Wielkiego Księstwa;
- E. mając na uwadze, że Wielkie Księstwo Luksemburga pod rządami J. C. Junckera nie było chętne do współpracy przy prowadzonym przez Komisję dochodzeniu dotyczącym nielegalnych porozumień podatkowych;
- F. mając na uwadze, że nowa Komisja – w oświadczeniach wydanych przez przewodniczącego Junckera i innych komisarzy podczas przesłuchań przed Parlamentem Europejskim – zobowiązała się do podjęcia zdecydowanych działań w walce z nielegalnymi porozumieniami o unikaniu opodatkowania wewnątrz Unii Europejskiej;
- G. mając na uwadze, że skoro porozumienia dotyczące unikania opodatkowania między korporacjami a Wielkim Księstwem Luksemburga są najwyraźniej zgodne z prawem, mogą one stanowić podstawę moralnych i etycznych wątpliwości milionów obywateli, którzy stoją w obliczu najgorszego kryzysu gospodarczego czasów współczesnych;
- H. mając na uwadze, że agresywne systemy unikania opodatkowania są sprzeczne z wartościami zapewniającymi uczciwy podział wkładów wszystkich grup społeczeństwa, w tym przedsiębiorstw;
- I. mając na uwadze, że suwerenność podatkowa jest istotnym narzędziem konkurencji i wzrostu gospodarczego, ale układy podatkowe Luksemburga są sprzeczne z wartościami zapewniającymi uczciwą konkurencję między państwami członkowskimi;
- J. mając na uwadze, że osoba, która jest odpowiedzialna za opracowanie, wdrażanie i monitorowanie tej agresywnej polityki unikania opodatkowania oraz za zarządzanie nią, nie jest wiarygodna w służbie obywatelom europejskim jako przewodniczący Komisji Europejskiej;
- 1. ubolewa nad faktem, że państwa członkowskie UE straciły miliardy euro z potencjalnych wpływów podatkowych w wyniku agresywnych systemów unikania opodatkowania przedsiębiorstw w Luksemburgu, wprowadzonych w okresie, w którym nowy przewodniczący Komisji Europejskiej Jean-Claude Juncker sprawował urząd premiera Wielkiego Księstwa Luksemburga;
- 2. sądzi, że fakt, iż przewodniczący Komisji Jean-Claude Juncker sprawował urząd premiera przez cały okres obowiązywania tych porozumień, czyni go bezpośrednio odpowiedzialnym za politykę unikania opodatkowania;
- 3. uważa, że nie do przyjęcia jest, aby osoba odpowiedzialna za agresywną politykę unikania opodatkowania mogła sprawować urząd przewodniczącego Komisji

Europejskiej;

4. potwierdza, że nie ma zaufania do J. C. Junckera jako przewodniczącego Komisji Europejskiej i przedstawiciela Unii Europejskiej wobec obywateli;
5. uchwała wotum nieufności dla Komisji;
6. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszego wniosku o wotum nieufności, jak również do poinformowania przewodniczącego Rady i przewodniczącego Komisji o wyniku głosowania nad tym wnioskiem na posiedzeniu plenarnym.